

משכן אהוד

שאלות לשביעי של פסח מאת הרב עמיחי כנרתי

מוסדות בית מדרש
איתמר
ישיבה גבוהה וכולל

מה ענינו של היום השביעי בפסח?

כעת נשלמת מדרגת החופש ממצרים, בניסים הגלויים והנפלאים של קריעת ים סוף. ויאמינו בה' ובמשה עבדו!! ראתה שפחה על הים מה שאפילו נביאים לא זכו. אבל נזכור שהעיקר עדיין לפנינו: התחלנו במהלך של טהרה פנימית והתקדמות רוחנית בימי ספירת העומר, מיציאת מצרים עד מתן תורה. כל יום עולים ומתקדמים, כל יום נספר וחשוב לנו במהלך זה. חג שבועות סוגר באמת את המהלך הרוחני של יציאת מצרים, וכל הימים של ספירת העומר הם כמו "חול המועד" ארוך, מפסח עד שבועות (רמב"ן)!

איך ניקח איתנו מחג הפסח להמשך הדרך בימי החול והמעשה?

שאלה לא פשוטה:

אותה התעוררות מיוחדת שיש לכל אחד מאיתנו בחגים, התלהבות הנפש בעבודת השם במצוות ובתפילות הנפלאות המיוחדות לכל חג, נדמה לנו - ע"פ הנסיון משנים קודמות - שבעצם במוצאי החג אולי לא ישאר הרבה ממנה, ונכנס שוב לימי החול השוחקים והקטנים.

אם כן, איך נצליח לקחת מהחג, הזמני והחולף, דברים קבועים? שיהיה לא רק "מי יעלה בהר השם", אלא גם "ומי יקום במקום קדשו"?

כך התבטא הרב מרדכי צוקרמן זצ"ל:
"במוצאי שמחת תורה, בשעה שהיו מפרקים את הסוכה ומאכסנים אותה למשך השנה, היה אומר: **את הסוכה מניחים בביודם, אבל את המשמעות של הסוכה צריך להניח בלב!**"
[ספר "יחיד ודורו", ח"ב, עמ' 383.]

בשמחת חג הפסח ובקיום מצוותיו, מתוך הבנה וקירבת ה', הננו סופגים לתוך ליבנו את הגודל של החג, וגם כשחוזרים לחמץ - ההבנות וההרגשות האמיתיות שקנינו עם אכילת המצות שבועת ימים, מלוות אותנו בגנזי הנשמה. עבר בנו איזה שינוי פנימי. שנזכה באמת לכל זה, בסייעתא דשמיא ו"בשם כל ישראל!"